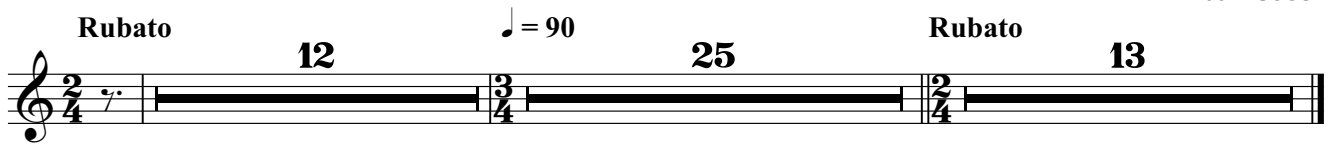

Ouverture

Jan Coeck

Heel, heel lang geleden leefde er in China een keizer.

Zijn paleis was het allermooiste van de wereld, helemaal van fijn porselein, heel kostbaar, maar ontzettend breekbaar. In de keizerlijke tuin groeiden de wonderlijkste bloemen met zilveren belletjes die tinkelden, zodat je er niet voorbij kon zonder ze te zien.

De tuin van de Chinese keizer was zó groot dat zelfs de tuinman niet wist waar hij eindigde. Als je steeds verder liep, kwam je in een heerlijk bos met hoge bomen en diepe vijvers.

En in de takken van een reusachtige boom woonde een nachtegaal.

Die zong zó verrukkelijk dat de boswachter stil bleef luisteren wanneer hij 's nachts zijn ronde deed. Elke nacht opnieuw fluisterde hij: "Oh, zo mooi!" als hij de nachtegaal hoorde zingen. "Oh, wat is dat toch mooi!"

Ode aan de keizer

Jan Coeck

Lof en eer zij on - ze mach - ti - ge kei - zer. Wij prij - zen el - ke dag zijn

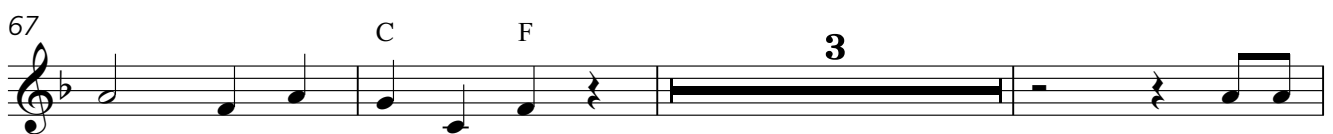

kei - zer - lij - ke naam. Dank zij hem wor - den al - le men - sen wij - zer, en ge -

niet ons mooi - e land in heel de we - reld gro - te faam.

Aa _____

_____ gro - te faam.

In het

kei - zer - lij - ke bos zingt een nach - te - gaal zijn lied - jes, voor - al

's nachts, als die - ren zwij - gen, klinkt zijn stem door al - les heen. Wie de

nach - te - gaal hoort zin - gen, staat ver - stomd van dat klein won - der. Zo als

hij zijn mooi - e lied - jes fluit, zo is er echt geen één.

Aa _____

Het lied van de nachtegaal

Jan Coeck

♩=90

3 Dm

Kom luis-ter naar het lied-je van de nach-te-gaal, naar

230

Am Dm

wat hij gaat ver-tel-len zo met-een. We zijn wel heel be-nieuwd en wach-ten

233

Am Dm

al-le-maal. De span-ning wordt heel groot bij ie-der-een. Hij

236

Am Dm

zingt o-ver de wol-ken en van de die-pe zee. Hij zingt o-ver de ber-gen, neemt ons

239

Am Dm

op zijn vleu-gels mee. Jij lie-ve klei-ne vo-gel, jij klei-ne nach-te-gaal, je

242

Am Dm 3

stem-ge-luid ver-rast ons he-le-maal.

247

3

We had-den tot van-daag nog nooit je lied ge-hoord en

250

Dm

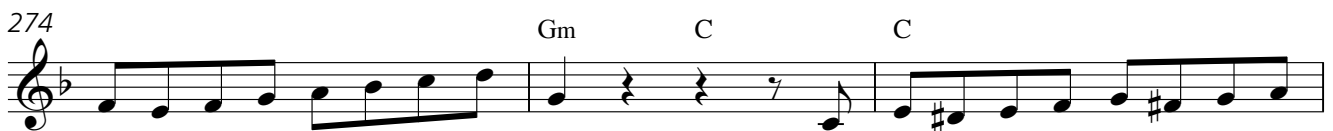
nie-mand kwam ook ooit op het i-dee om in het don-ker bos naar jou op

Voor wie het horen wil

Jan Coeck

♩=130

Ik zing mijn lied voor wie het ho - ren wil, Ik

274

fluit om - dat ik dat zo heel graag doe.

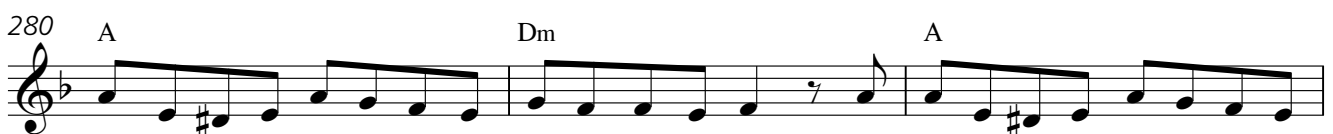
De men - sen blij - ven staan, ze wor - den

277

e - ven stil.

Ze vra - gen wie ik ben, wan - neer en hoe.

Het

280

ant - woord op die gro - te raad - sels ligt noch - tans dicht - bij.

Men stelt zich tel - kens weer de - zelf - de

283

vraag

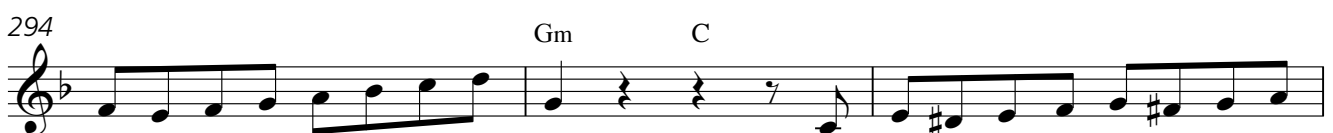
Een vo - gel, moet je we - ten, zegt een - vou - dig al - tijd weer: ik

286

fluit, ik doe dat dood - ge - woon zo graag!

291

Geen re - den, geen ver - kla - ring of geen we - ten - schap: een

294

vo - gel fluit zijn lied - je, zijn ver - haal.

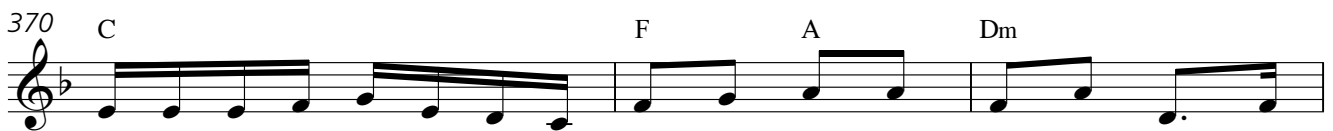
Hij laat zijn stem goed ho - ren in het

Krek, krek, krek

Jan Coeck

Krek krek krek, het klinkt nog niet zo gek. Je

moet al - leen op tijd eens aan dat wiel - tje draai - en. Kroep kro krink, hoor

nu eens hoe dat klinkt, hij kan u - ren aan een stuk het - zelf - de deun - tje kraai - en.

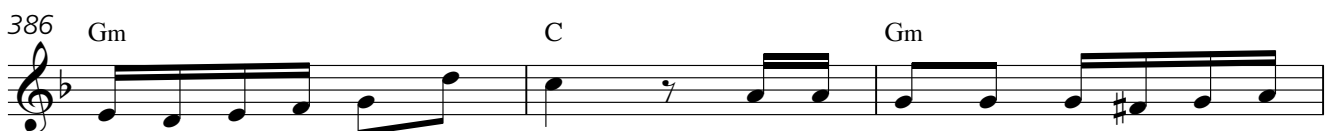
Moe wordt - ie nooit, dat is een feit. Hij kan

zin - gen tot in de eeu - wig - heid. 'Fie - del fa - del tu - re - lo',

als hij fluit dat klinkt dat zo. 'k Weet het, 't is niet su - per écht, maar het

klinkt uit - ein - de - lijk niet slecht! En een nach - te - gaal van dit for -

maat hoeft geen drin - ken, en al he - le - maal geen zang - zaad.